

ΕΙΡΜΟΙ ΤΗΣ ΟΥ ΟΔΗΣ

(Ψαλλόμενοι
ἀντί ἄξιον ἔστι,
κατὰ τὰς Δεσποτικὰς
καὶ Θεομητορικὰς ἑορτὰς)

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΧΟΡΩΔΙΑΣ

τοῦ
ΧΡΗΣΤΟΥ ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ἀπὸ τὴν
ὕμνολογίαν
τῆς ἐκκλῆσιᾶς μας

ΖΩΗ

ΕΙΡΜΟΙ ΤΗΣ Θ΄ ΩΔΗΣ

(Ψαλλόμενοι ἀντὶ ἄξιον ἔστι, κατὰ τὰς Δεσποτικὰς καὶ Θεομητορικὰς ἑορτάς)

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΧΟΡΩΔΙΑΣ τοῦ ΧΡΗΣΤΟΥ ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ἀπὸ τὴν ὑμνολογίαν τῆς ἐκκλήσιας μας

ΕΙΡΜΟΙ ΤΗΣ Θ΄ ΩΔΗΣ

(Ψαλλόμενοι ἀντὶ τοῦ Ἄξιον ἔστιν κατὰ τὰς Δεσποτικὰς καὶ Θεομητορικὰς ἑορτάς).

ΥΠΟ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΧΟΡΩΔΙΑΣ
ΧΡΗΣΤΟΥ ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ

Α΄ ΟΨΙΣ

1) Τῆ 8ῃ Σεπτεμβρίου. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἡ Παρθένια, καὶ ξένον ταῖς παρθένους ἡ παιδοποιία ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε ἀμφοτέρω ἀκονομήθη. Διὸ σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

2) Τῆ 14ῃ Σεπτεμβρίου. Ἐορτὴ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ἦχος πλ. δ΄.

Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωργήτως θλαστήσασα Χριστόν, ὄψ' οὐ τὸ τοῦ Σταυροῦ ζωφύρον ἐν γῆ πεφυτούργηται δένδρον δι' οὗ νῦν ὑψοῦμενο, προσκυνοῦντες αὐτόν, σὲ μεγαλύνομεν.

3) Τῆ ἑορτῆ τῶν Εἰσοδίων (21 Νοεμβρίου). Ἦχος δ΄.

Ἄγγελοι τὴν Εἰσοδὸν τῆς Πανάγου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς ἡ Παρθένος εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιθωτῷ, ψαυέτω μηδαμῶς χεῖρ ἀμυήτων χεῖλη δὲ πιστῶν, τῆ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, φωνῆν τοῦ ἀγγέλου ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει θοάτω ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

4) Τῆ ἑορτῆ τῶν Χριστουγέννων. Ἦχος α΄.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον οὐρανὸν τὸ σπήλαιον θρόνον χειρουσικόν τὴν Παρθένον τὴν φάτιν χωρίον ἐν ᾧ ἀνεκλήθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

5) Εἰρμός ἕτερος. Ἦχος ὁ αὐτός.

Στέργειν μὲν ἡμᾶς, ὡς ἀκύνιδον πόφω, ῥᾶν σιωπῆν τῷ πόθῳ δὲ Παρθένε, ὕμνους ὑφαίνειν, συντόνας τεθηγμένους, ἐργῶδες ἔστιν ἄλλα καὶ Μήτηρ σθένης, δση πέφυκεν ἡ προαίρεσις δίδου.

6) Τῆ ἑορτῆ τῶν Φώτων. 6ῃ Ἰανουαρίου. Ἦχος β΄.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἄξιον ἱλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὕμνειν σε Θεοτόκε ὁμῶς ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν οὐ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτι, σὲ μεγαλύνομεν.

7) Εἰρμός ἕτερος. Ἦχος ὁ αὐτός.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, κλίνει τὸν αὐχένα, χεῖρὶ τῆ τοῦ Προδρόμου.

Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν τοῦ τόκου σου θαυμάτων! Νύμφη Πάναγνε, Μήτηρ εὐλογημένη δι' ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας, ἐπάσιον κροτοῦμεν ὡς εὐεργέτη. Δῶρον φέροντες, ὕμνον εὐχαριστίας.

8) Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν (2 Φεβρουαρίου). Ἦχος γ΄.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε, φρούρει, φύλαττε τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατῴδωμεν οἱ πιστοὶ πᾶν ἄρσεν, τὸ τὴν μήτραν διανοίγον, ἄγιον Θεῷ διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρός ἀνάρχου υἱόν, πρωτοτοκοῦμενον Μητρί, ἀπειράνθρωφ μεγαλύνομεν.

9) Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν (25 Μαρτίου). Ἦχος δ΄.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανὸν Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιθωτῷ, ψαυέτω μηδαμῶς χεῖρ ἀμυήτων χεῖλη δὲ πιστῶν τῆ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, φωνῆν τοῦ ἀγγέλου ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει θοάτω χεῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

10) Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν (6 Αὐγούστου). Ἦχος πλ. δ΄.

Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη ὁ ἀπάτωρ γὰρ υἱὸς ἐκ τῆς Παρθένου, τῆ πατρῶα φωνῆ, ἐνδόξως μαρτυρεῖται, οἷα Θεός καὶ ἀνθρωπος, ὁ αὐτός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Β΄ ΟΨΙΣ

11) Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου (15 Αὐγούστου). Ἦχος α΄.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Νενίκηται τῆς φύσεως οἱ δροι, ἐν σοὶ παρθένε ἀχραντὲ παρθενοῦει γὰρ τόκος, καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος. Ἢ μετὰ τόκον Παρθένος, καὶ μετὰ θάνατον ζωσα, σώσεις ἀεὶ Θεοτόκε, τὴν κληρονομίαν σου.

12) Τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου. Ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν ἀγνήν ἐνδόξως τιμῆσωμεν, λαοὶ Θεοτόκον, τὴν τὸ θεῖον πῦρ ἐν γαστρὶ, ἀφλέκτως συλλαθοῦσαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

13) Τῆ Κυριακῆ τῶν Βαΐων. Ἦχος δ΄.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν οὐστήσασθε ἑορτῆν καὶ ἀγαλλόμενοι, δεῦτε μεγαλύνομεν Χριστόν, δεῦτε βῆσιν καὶ κλάδων, ὕμνοις κραυγάζοντες εὐλογημένους ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν.

14) Τῆ Κυριακῆ τοῦ ΠΑΣΧΑ. Ἦχος α΄.

Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῆ Κεχαριτωμένη Ἄγνῃ Παρθένε χαῖρε καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε ὁ σὸς υἱὸς Ἀνάστη, τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ ἡ γὰρ δόξα Κυρίου, ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε ἰὼν, καὶ ἀγάλλου Σιών οὐ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

15) Τῆ Κυριακῆ τοῦ Θωμᾶ. Ἦχος α΄.

Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀρίζηλον δόξαν, καὶ ἀνωτέραν πάντων τῶν ποιημάτων, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

16) Τῆ Κυριακῆ τοῦ Παραλύτου. Ἦχος α΄.

Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῆ Κεχαριτωμένη Ἄγνῃ Παρθένε χαῖρε καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε ὁ σὸς υἱὸς Ἀνάστη, τριήμερος ἐκ τάφου.

Συμφώνως Παρθένε, σὲ μακαρίζομεν πιστοὶ. Χαῖρε πόλις Κυρίου χαῖρε πόλις ἐμψυχε χαῖρε, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε, σήμερον φῶς τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως.

17) Τῆ Κυριακῆ τῆς Σαμαρείτιδος. Ἦχος α΄.

Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῆ Κεχαριτωμένη Ἄγνῃ Παρθένε χαῖρε καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε ὁ σὸς υἱὸς Ἀνάστη, τριήμερος ἐκ τάφου.

Εὐφραίνου, ἀγάλλου, ἡ θεῖα πόλις τοῦ φωτός ὁ γὰρ δύνας ἐν τάφῳ, Ἰησοῦς ἀνέτειλε, λάμψας ἡλίῳ φαῖδρότερον, καὶ τοὺς πιστοὺς πάντας καταυάσας, θεοχαριτώτε Δέσποινα.

18) Τῆ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως. Ἦχος πλ. α΄.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον Μητέρα Θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἀχρονὸν ἀφράστως κηύσασαν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

19) Τῆ Κυριακῆ τῆς Πεντηκοστῆς. Ἦχος θαρῶς.

Μὴ τῆς φθορᾶς διατεῖρα κυοφορήσασα, καὶ παντεχνημόν Λόγῳ σάρκα δανείσασα, Μήτηρ ἀπειρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπειρου πλαστουργοῦ σου, σὲ μεγαλύνομεν.

20) Τῆ Δευτέρᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἦχος δ΄.

Χαίροις Ἄνασσα, μητροπάρθενον κλέος Ἄπαν γὰρ εὐδύνητον εὐλαλον στόμα, Ρητρεύον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως ἱλιγγιᾷ δὲ νοῦς ἄπας σου τὸν τόκον νοεῖν ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.